

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **R. M.**, zastoupeného Mgr. Romanem Stoškem, advokátem, se sídlem Horní náměstí 286/55, Opava, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, odbor vnitřních věcí, se sídlem 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 7. 2007, č. j. MSK 94294/2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 6. 2008, č. j. 22 Ca 350/2007 - 22,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností brojí proti shora uvedenému usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti výše označenému rozhodnutí žalovaného o zamítnutí odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Magistrátu města Opava, odboru vnitřních věcí, ze dne 4. 6. 2007, č. j. 12734/2007/VNIT/AuL, o odepření vydání cestovního dokladu.

Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že krajský soud nebyl oprávněn jeho žalobu odmítnout pro opožděnost. Stěžovatel namítá, že žaloba, kterou krajskému soudu adresoval dne 1. 11. 2007, byla podána včas. Poukazuje na to, že dne 28. 8. 2007, t. j. v zákonné dvouměsíční lhůtě, podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného k věcně nepřislušnému soudu, a to k Okresnímu soudu v Opavě. Okresní soud v Opavě usnesením č. j. 37 C 178/2007 - 7 ze dne 13. 11. 2007 vyslovil svou nepřislušnost a řízení zastavil. Stěžovatel má proto za to, že pokud v mezidobí podal žalobu k věcně příslušnému krajskému soudu, považuje se ve smyslu § 72 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), za den podání žaloby den, kdy žaloba došla Okresnímu soudu v Opavě jako k soudu věcně nepřislušnému.

Ze soudního spisu krajského soudu a z připojeného soudního spisu Okresního soudu v Opavě sp. zn. 37 C 178/2007 Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel skutečně dne 28. 8. 2007 podal u Okresního soudu v Opavě návrh označený jako „Žádost o přezkoumání zákonnosti rozhodnutí“, který byl svým obsahem žalobou proti výše označenému rozhodnutí žalovaného. Okresní soud v Opavě, který ve věci dovedl svou nepřislušnost s ohledem na ustanovení § 244 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), ve smyslu § 104b odst. 4 o. s. ř. vyzval stěžovatele, aby se případně vyjádřil k zamýšlenému postupu (zastavit řízení podle § 104b odst. 1 o. s. ř.). Zároveň ve výzvě stěžovatele výslovně upozornil, že současně se zastavením řízení bude poučen o možnosti podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví. Stěžovatel toto poučení převzal dne 18. 10. 2007. Dne 1. 11. 2007 pak stejný text návrhu, který adresoval Okresnímu soudu v Opavě, zaslal Krajskému soudu v Ostravě. Teprve 13. 11. 2007 však Okresní soud v Opavě řízení o stěžovatelově návrhu zastavil usnesením č. j. 37 C 178/2007 - 7, v němž poučil stěžovatele o postupu podle § 72 odst. 3 s. ř. s., tedy že, podá-li ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení proti rozhodnutí žalovaného žalobu ve správním soudnictví k místně příslušnému krajskému soudu, bude se za den podání žaloby pokládat den, kdy Okresnímu soudu v Opavě došla žaloba v této věci.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě vzešlo (§ 102 s. ř. s.) a tuto kasační stížnost podal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). V kasační stížnosti uplatňuje námitky, které je podle jejich obsahu možno subsumovat pod důvod kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Nejvyšší správní soud za této situace napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě v mezích řádně uplatněných kasačních důvodů a v rozsahu kasační stížnosti podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. přezkoumal, přitom dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem. Podle ustanovení odstavce čtvrtého citovaného ustanovení platí, že zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout. Odstavec třetí zmínovaného ustanovení pak stanoví zvláštní úpravu zachování lhůty pro případy, kdy žaloba byla podána soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení. Citovaný odstavec třetí § 72 s. ř. s. stanoví: *„Jestliže soud rozhodující v občanském soudním řízení **zastavil** řízení proto, že šlo o věc, v níž měla být podána žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, může ten, kdo takovou žalobu v občanském soudním řízení podal, podat u věcně a místně příslušného soudu žalobu ve správním soudnictví **do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení**. V takovém případě platí, že žaloba byla podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení.“*

Z uvedeného ustanovení § 72 odst. 3 s. ř. s. tedy vyplývá, že zvláštní úprava zachování lhůty pro podání žaloby ve správním soudnictví je aplikovatelná pouze v případě, že soud rozhodující v občanském řízení soudním řízení o návrhu pro svou věcnou nepřislušnost podle § 104b odst. 1 o. s. ř. zastavil. Zvláštní režim zachování a běhu dodatečné lhůty pro podání žaloby ve správním soudnictví váže na právní moc rozhodnutí o zastavení řízení. Zmíněné ustanovení nelze v jiných případech aplikovat. Je tomu tak proto, že musí existovat jistota o tom, že za prvé žalobce žalobu proti rozhodnutí správního orgánu v obecné dvouměsíční lhůtě vůbec podal, za druhé že ji podal nepřislušnému soudu a konečně že řízení o této věci stále nevede jiný soud, což by jinak způsobovalo překážku litispendence. Všechny tyto skutečnosti jsou zjevné až v okamžiku, kdy je o věcné nepřislušnosti rozhodnuto. Stěžovatel, jak vyplývá z obsahu spisu, však podal žalobu Krajskému soudu v Ostravě, aniž bylo řízení před Okresním soudem v Opavě

zastaveno. K takovému postupu ho nic objektivně nenutilo - ve výzvě Okresního soudu v Opavě bylo jasně stěžovateli oznámeno, že spolu se zastavením řízení bude poučen o možnosti žalobu podat. Proč tohoto okamžiku nevyčkal, není zřejmé.

Vzhledem k tomu, že žádné rozhodnutí soudu rozhodujícího v občanském soudním řízení ve smyslu § 72 odst. 3 s. ř. s. v okamžiku, kdy stěžovatel své podání adresoval Krajskému soudu v Ostravě, neexistovalo, účinky ustanovení § 72 odst. 3 s. ř. s. nemohly nastat. Krajský soud v Ostravě nemohl mít ani vědomost o tom, že mohly nastat skutkové okolnosti, které by postup podle § 72 odst. 3 s. ř. s. odůvodňovaly. S ohledem na to, že obdržel žalobu proti rozhodnutí správního orgánu z července 2007 až v listopadu 2007, byl jeho závěr o opožděnosti tohoto podání správný.

Nejvyšší správní soud pro úplnost poukazuje na to, že nutnost přesného zachování postupu předvídaného ustanovením § 72 odst. 3 s. ř. s. (resp. jeho pandánu v občanském soudním řízení v podobě ustanovení § 82 odst. 3 o. s. ř.) a poučení soudu, který to které řízení jako soud nepřislušný zastavuje, pro to, aby byla účastníkovi v souladu s těmito ustanoveními zachována lhůta k podání žaloby, konstatoval již v minulosti - v této souvislosti je možno zejména odkázat na rozsudek ze dne 29. 8. 2007, č. j. 1 As 14/2007 - 69.

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný, proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nemá; úspěšný žalovaný by takové právo měl, ovšem Nejvyšší správní soud nezjistil, že by mu nějaké náklady v souvislosti s řízením o kasační stížnosti vznikly, proto žádnou náhradu nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. února 2009

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu